

Začetek egipčanske civilizacije

202 Nastanek jabusimbilskega templja, sfinge in Memnonovih stebrov, predstavljen s hieroglifi obeh prvih biserov

1 Toda tovariši so rekli: "Kako sta mogla pri Gospodu kaj opraviti, ko vendar nista spregovorila z njim niti besede?!"

2 Tedaj je rekel vodja: "Tu, kjer biva On, vse izhaja od Njega in zato imamo neprenehoma opraviti le z Njim, četudi se pogovarjamo z Njegovimi učenci!" - S to razlago so bili vsi zadovoljni in niso nič več rekli.

3 Toda nekateri so rekli angelu: "Poslušaj, čudežni mladenič, ali ne bi hotel tudi nam petim, ki tudi imamo v svojih kočah skrite posebne zaklade, le-te prinesiti semkaj?"

4 Angel je rekel: "Le dvignite jih od svojih nog na mizo, pa bomo videli, kako je z njimi!"

5 Vseh pet zamorcev, ki so sedeli za omizjem, pogleda pod mizo in strašansko začudeni zagledajo svoje dobro znane, precej velike svežnje, jih dvignejo na mizo in prikažejo se še štiri precejšnje kepe zlata, težke skupaj več kot sto funtov; toda iz pete cule se prikaže sedem precej velikih prodnikov, ki jih je Marko, ki je stal poleg angela, imel za povsem brezvredne.

6 Toda angel reče: "Le počakaj, kmalu boš spoznal, da ima prav teh sedem kamnov, zemeljsko vzeto, največjo in neprecenljivo vrednost! Prinesi trdno, železno kladivo in preiskali jih bomo!"

7 Marko, sam radoveden, pohiti v svojo delavnico in kmalu prinese trdno, železno kladivo ter ga izroči angelu. Ta vzame v roko enega tistih kamnov in mu odmeri nekaj previdnih udarcev, po katerih pri priči odpade belkasta prodnata skorja in prikaže se biser, kakor človeška glava velik, in vsi se silno začudijo.

8 Na površini tega čudežnega bisera so bili vgravirani hieroglifi in druga znamenja. Med drugim je bila vidna tudi zelo dobra risba templja. Ja bu sim bil iz časa, ko so ga gradili, in sicer, ko so bile štiri velikanske figure po stosedemdesetletnem delu, polnem znoja in žrtev dokončane, in so še živahno delali venčne zidce in so s klesanjem vrezovali velikanske napise in druga znamenja v ravne, velike površine, in so se obenem začela tudi odpirati vrata sredi dveh velikanskih figur. Kdor si je znal razvozlati ta znamenja in napise, ki so bili zelo jasno vidni, je imel pred seboj nastanek tega templja in razlog, zakaj so ga tedanji Egipčani zgradili, in sicer tesno ob reki Nil.

9 Ta biser torej ni bil neprecenljive vrednosti le kot svojevrsten velikan, temveč je imel tudi zgodovinsko vrednost. Obenem pa je izviral iz obdobja zemlje, od katerega je preteklo še zelo veliko tisočletij, preden je prvi človek iz mesa stopil na njena tla.

10 V času zemeljske dobe, ko so velikanski lupinarji naseljevali morje, je nad večino afriške ravnine valovalo veliko svetovno morje. Praegipčani so pri kopanju temeljev za prvo piramido našli matično školjko, in ko so jo odprli, so našli v njej teh sedem

biserov, od katerih je angel enega osvobodil njegove skorje.

11 Seveda so začeli angela zdaj oblegati z vprašanji, on pa je zadevo razložil tako, kot je bila tu na kratko opisana.

12 Ko je Rafael končal to površno razlago odkritega bisera, je rekel: "Kar za zdaj potrebujete, sem vam na kratko kar se da razumljivo razložil; preidimo zdaj k odkrivanju drugega bisera, ki bo nekoliko manjši od prvega!"

13 Angel je vzel drugi biser in mu tako kakor prvemu odstranil skorjo. Tudi ta je bil poln znamenj in napisov. Na eni najbolj gladkih površin je bil prav dobro vgraviran mali Jabusimbilski tempelj in poleg njega glava, podobna glavi velike sfinge. In spet so oblegali angela, naj razloži vsa ta znamenja in napise.

14 In angel je rekel: "Prijetelji, brez popolne prebujenosti duha v duši pač nihče od zdaj živečih ljudi ne more razvozlati, kaj pomeni vse to, kar je na tem biseru napisano in narisano!

15 Čeprav je ta biser star prav toliko kakor prvi in največji, pa je bil vendarle popisan in porisan sto let pozneje, in sicer ob dokončanju malega skalnega templja, ko notranjost velikega templja še ni bila povsem dokončana. Zato je tu mali tempelj predstavljen kot že povsem dokončan.

16 Glava ponazarja glavo tedaj že sedmega pastirskega kralja, ki se je poimenoval Shivin (zmotno 'Sphinx'), Živahni, Podjetni. Dočakal je starost skoraj tristo let in njegovo glavo so nadvse velikansko izklesali iz velike granitne skale in je še dandanes precej dobro ohranjena.

17 Shivin je vpeljal velike izboljšave v šole, pa tudi v živinorejo in poljedelstvo, in ljudstvo ga je skoraj po božje častilo. Prav risbe in napisi opisujejo veliko dobrih izboljšav, ki jih je s svojim nadvse živahnim duhom vpeljal v tej deželi.

18 Ta kralj ni začel klesati velikega templja, to sta namreč storila dva njegova predhodnika, zelo vdana nevidnemu Božjemu duhu; iz velikega spoštovanja pa ju je dal nedaleč od velikega templja na lepi ravnici izklesati iz kamna v sedečem položaju v nadvse kolosalni velikosti in ju v večer spomin postaviti blizu Nila. In ker nihče od njiju ni imel imena, imena nista hotela iz čiste ponižnosti, ju je poimenoval Brezimna (Me maine oni, v poznejših časih slabo Memnon); tudi ta dva kipa sta še do dandanes dobro ohranjena in vidna."

19 Reče vodja: "Da, da, vse to smo videli in zelo občudovali! Toda koliko stare bi lahko bile te izredne stvari?"

20 Rekel je angel: "Skoraj tri tisoč let (to je bilo rečeno okrog leta 30 našega štetja) in v naslednjih tri tisoč letih njihovi sledovi ne bodo povsem zabrisani! - Zdaj pa nekoliko počakajte, odkrili bomo tretji biser; na njegovi površini boste poleg kipov dveh Shivin-

evih prednikov videli vgravirano še povsem drugačno veliko znamenitost, ki vam bo dala veliko misliti!"

203 Skrivnost tretjega bisera: Sedem velikanov in sarkofagi

1 Rafael je vzel v roko tretji biser in mu odstranil skorjo.

2 Ko je bil očiščen, je Rafael navzoče, ki so goreli od radovednosti, takoj opozoril na dobro gravirana Memnonova kipa in rekel: "Glejte, tu sta že oba Brezimna! Toda nad njima vidite kot pred Brezimnima, sedem velikanskih podob oblečenih ljudi in okoli njih množico povsem majhnih človeških podob! Le kaj je hotel s tem naznačiti modri Shivin, ki je vse bisere svojeručno porisal?"

3 Poslušajte! V istem času, približno sto sedem let pred prvim od obeh brezimnih prednikov, je po Gospodovi dopustitvi v globokem prostorju stvarstva zelo velika zemljina krogla (planet Malona, op. prev.) razpadla na veliko kosov. Na njej je prebivala silna množica velikanskih ljudi. .

4 Ob nenadnem uničenju, ki ga ni nihče predvideval, čeprav je bilo tistim ljudem večkrat napovedano, se je zgodilo, da je sedem od omenjenih velikanov s planeta Malona padlo v Zgornji Egipt na več javnih krajev te velike dežele in so s svojim težkim padcem povzročili zelo močan potres.

5 Ta človeški dež je trajal več kot deset dni, se pravi od padca prvega do poslednjega velikana. Prebivalci dežele so ob tem preživeli veliko strahu in groze; posebno ponoči so se bali, da bo tak velikan padel nanje in jih zmečkal. Zato so s težkim srcem nenehno strmeli v nebo, ali jih ne bo spet obiskal kak strahoten nepovabljeni gost.

6 Dobrih deset let so postavljali stalno stražo, da bi videli, ali ne bo znova zgrmel tak strašni popotnik iz zraka; toda ko po desetih letih ni bilo o kom takšnem niti sledu več, so se ljudje postopno spet pomirili in so si celo drznili do velikih, povsem izsušenih velikanskih trupel, ki so ležala raztresena do četrta dneva hoda oddaljena drugo od drugega.

7 Modreci med tistimi egiptovskimi praljudmi so seveda mislili, da so velikani, ki jih je najbrž kaznoval Božji duh iz kakšne daljne dežele, in so grešili proti Bogu in jih je dal Bog v Svoji pravični jezi s Svojimi mogočnimi duhovi dvigniti z zemlje in jih treščil semkaj, da bi Egipčanom pokazal, da ne prizanaša niti najsilnejšim velikanom, če ravnaajo proti Njegovi volji. Skratka, nazadnje so začeli te mrtve velikane po kosih sežigati in v petdesetih letih od njih ni bilo moč odkriti niti sledu več.

8 Kar pa so si Egipčani od teh najbolj velikanskih človeških teles vendarle zapomnili, je bilo to, da je spomin nanje prešel v njihov smisel za vse velikansko, za kar so njihovi prvi kipi več kot oprijemljiv dokaz.

9 V templju Ja bu sim bil so v vsakem od treh oddelkov upodobili, se pravi vklesali v kamen, sedem velikanov kot nekakšne nosilce stropa, in sicer v tisti noši, v kateri je sedem velikih popotnikov priletelo iz zraka; in Egipčani, ki so prej hodili okrog skoraj povsem goli, so se tudi začeli oblačiti tako kakor oni, zato pa tudi do današnjega dne vidimo vsa stara trupla tako oblečena. Njihove mumije in sarkofagi so polni takšnih okraskov."

10 Vpraša vodja, kaj so stari Egipčani pravzaprav razumeli s sarkofagi in zakaj so velike in tudi manjše zelo masivne krste tako poimenovali.

11 Reče Rafael: "To boste zvedeli takoj in podrobno. Veste, da je pokopavanje trupel v tej deželi večidel težavno, ker v suhih tleh truplo težko razpade in ga gniloba ne more razkrojiti. V bolj vlažni bližini Nila pa mrtvih tudi niso hoteli pokopavati iz zelo modrega razloga, da ne bi onesnažili rečne vode. Da bi trupla kar pustili ležati ali pa jih celo prepustili divjim zverem, da bi jih požrle, za kaj takega so bili stari Egipčani preveč človeški in so tudi trupla umrlih bratov preveč spoštovali, da bi jih mogli tako oskruniti. Kaj pa naj bi sicer storili?"

12 Glejte, domislili so se nečesa zelo modrega. Iz kamna so izklesali deloma zelo velike, pozneje pa tudi povsem majhne krste, v katerih so imela dovolj prostora eno, dve do največ tri trupla. Vsaka krsta je imela razmeroma velik in težak pokrov. Ko so vanjo položili eno ali več trupel, potem ko so jih prej dobro namazali z mumom (muma, tudi mumie - zemeljska smola, zemeljski balzam), so razžarili pokrov in z razžarjenim pokrovom tako rekoč za večne čase zaprli krsto. Zaradi tega so se trupla v krsti povsem izsušila in pri zelo razbeljenih velikih pokrovih včasih tudi povsem zoglenela ali celo zgorela v pepel.

13 V večjih krajih in skupnostih pa so imeli tudi skupinske krste, ki so jih vsakih sedem let deloma odprli. Te so potem postopno spet napolnili s trupli in jih trdno zaprli, nato so nad pokrovom zakurili močan ogenj in tako trupla v krsti upepelili. Ko je bila takšna krsta polna pepela, Je niso več odpirali, ampak je ostala v spomin na minljivost vsega zemeljskega kot spoštovan spomenik.

14 Sčasoma so nad njimi zgradili oboke in piramide, zato še dandanes najdemo v piramidah množico takšnih krst v včasih zelo tesnih, včasih pa bolj prostranih obokih (kai tu comba - skrit prostor). Te krste, ki sem jih zdaj jasno opisal, so imenovali sarkofagi zato, ker v egiptovskem prajeziku sarko pomeni 'razbeljen' in vaga (vaša) 'težak pokrov' .

15 Toliko o tvojih sarkofagih; zdaj pa se lotimo razkrivanja četrtega bisera in pogledjmo, kaj vse nam bo razkril ta!"

204 Rafael na četrtem biseru razloži ozvezdja

1 Angel ga zelo previdno vzame v roko in mu odstrani skorjo.

2 Vodja vpraša angela in reče: "O čudežni mladenič, prst, ki služiš Najvišjemu, ne bodi nejevoljen, če te nadlegujem z vmesnim vprašanjem! Glej, ob tvoji siceršnji čudežni moči ne razumem, zakaj kladivo! Ti je res nujno potrebno ali pa ga uporabljaš le zato, da bi se nam pokazal bolj naraven, da bi te mogli gledati in poslušati bolj brez strahu!"

3 Reče angel: "Nobeno od obojega - to počnem samo zato, da bi vam pokazal, kako ob podobnih dogodkih ravnajte s takšnimi kamni, da bi jih razkrili, če boste morda spet kakšne našli! Zlasti v Zgornjem in Srednjem Egiptu je mogoče najti veliko množico tako zaskorjenih kamnov, raztresenih daleč po puščavi; seveda bo med njimi le še malo takšnih biserov. Toda tudi drugi kamni so polni vsakovrstnih znamenj, napisov in podob; kajti stari Egipčani še dolgo niso imeli papirja za pisanje. Zato so uporabljali kamnite površine, in nanje za spomin v začetku s koščeni, pozneje pa z železnimi pisali vrezovali najrazličnejše stvari.

4 Začetni zapisi kažejo seveda le preproste pripetljaje čred; toda poznejši, kot ti biseri, že vsebujejo velike dogodke, pomembne ne le za to veliko deželo in ljudstvo, temveč tudi za vso Zemljo. Gospod je namreč hotel, da bi bila ta dežela prav poštena začetna šola za Njegov prihod, zato je tudi Svoje izvoljeno ljudstvo, Hebrejce, poslal na dolgotrajno šolanje v Egipt. In Mojzes, veliki Gospodov prerok, je opravil svoje šole v Kahijevega rogu (Kahiro), v Tebah (Thebai, tudi Thebsai - norišnica, pozneje seveda veliko mesto s številnim prebivalstvom), v Kar Nagu pri Koraku in v najstarejših mestih Memfisu, Diathiri (Dia दौर - kraj tlake) in Elefantini (El eifanti - potomci Božjih otrok) in ga je Božji duh šele v starosti sedeminpetdeset let, ko je bežal pred grozovitim Varionom (faraon), vodil čez Suez v Madan k najvišji posvetitvi, od tedaj pa lahko njegovo zgodovino berete v Pismu.

5 Skratka, Bog je torej določil Egipt za začetno šolo, in prebivalci te prve naseljene dežele na zemlji so bili že od pradavnine obdarjeni z veliko modrostjo in so tudi trgovali s skoraj vsemi boljšimi ljudstvi zemlje. Zdaj boste tudi razumeli, kako in zakaj ima ravno v tej deželi vse, kar se kje najde, pogosto zelo velik pomen.

6 In zdaj k našemu odkritemu četrtemu biseru!

7 Tu vidimo več podob lovcev s tuli, loki in puščicami in veliko čredo, ki jih obkrožajo levi. To pomeni velik boj Egipčanov z levi, ki so v tistih časih v velikem številu napadali egipčanske tolste črede.

8 In glejte, bolj desno od tega prizora že vidite pašnike, obdane z zidovi, in na njih

ležijo bikove glave, z rogovi obrnjenimi enkrat navzgor, enkrat navzdol in enkrat bočno; vse to nakazuje, da so bile živali, preden so ogradili velike pašnike z mogočnimi zidovi, nenehno v veliki nevarnosti. V vogalih zidov opazite tudi velikega psa, kakor pripravljenega za boj, enkrat stoji, drugič sedi; ime, ki so ga stari Egipčani dali tej čuječi živali, je pas, tudi pasthier (čuvaj pašnika).

9 Se bolj desno opazite spet pastirskega kralja Shivinza (Sphinx, sfinsa), ob njegovi strani velikanskega psa in pred psom več levjih kosov. Se bolj desno pa više, vidimo istega psa, pod njim podobo sonca in lune. Kaj pomeni to?

10 Poslušajte! Naš Shivinz je kot kralj pastirjev zares imel enega največjih psov, pred katerim ni bil varen noben lev in panter. Ta pes je dolgo varoval Shivinzove črede. Ko pa je po dolgem času pes zaradi starosti poginil, je Shivinz iz spoštovanja in v spomin določil, naj ta žival zmeraj ponazarja ozvezdje na južnem nebu. Ozvezdje je poimenoval z imenom velikega psa, ki je dolga leta zvesto varoval kraljeve črede. Da je kralj svojega psa postavil med zvezde, je razvidno iz tega, da sta pod pasjim trebuhom vidna sonce in luna. Kjer sta spodaj vidna sonce in luna, je vse ponazorjeno med zvezdami v spomin na nekaj, kar je bilo zelo pomembno.

11 Zelo velik in čuječ pes danes - posebej pri nas, kjer skoraj ni več krvoločnih zveri - pač nima kakšnega posebnega pomena; toda v starem Egiptu, kjer so bile in deloma so še cele črede krvoločnih zveri, je bil velik, močan in pogumen pes zelo potreben. Prvič je bil tak pes najzvestejši čuvaj čred. Vzdrževati ga je bilo zelo lahko, ker se je ta velika rasa psov navadno hranila z neštetiimi zemeljskimi mišmi, ki jih ni v tej deželi še nikoli manjkalo; žrli so tudi velike kobilice, na dan tudi po več tisoč. Le enkrat na dan so dobili nekaj mleka, in to je povzročilo, da so ostali zvesti čredi.

12 Poleg velikih psov pa so imeli stari Egipčani radi tudi neko vrsto manjših psov; imenovali so jih mal pas (mali pes). Ti so povzročali hrup; Eoroshit pomeni v starem jeziku 'znamenje' ali 'povzročitelj hrupa'. Če se je hiši ali čredi približalo kaj tujega, so mali psi že začeli lajati; to je opozorilo velike pse in potem so se ti oglasili s svojim mogočnim laježem, ki je zveri v okolici napolnil s strahom, da so se začele umikati tudi one.

13 Mali psi so večkrat varovali tudi piščance in kokoši; za to so bili pravzaprav izurjeni. Vse to je izumil Shivinz, ki je te ptice šele udomačil in naredil za prav koristne domače živali in Egipčanom pokazal, kako dobro je njihovo meso in kako dobro teknejo njihova pečena ali kuhana jajca. Tako je tedaj že zelo številne prebivalce te velike dežele seznanil z novo hrano in novimi čredami, katerih pečenke in jajca so jim pozneje tako zelo teknili, sicer ne bi nekoč pozneje izbruhnili prava kurja vojna, ki jo mitično omenja celo grški zgodovinar Herodot.

14 Naš Shivinz, ki je velikega psa pripel na nebo, je tudi malemu pripravil prostor med zvezdami in ga poimenoval Porishion (Prozion). V njegovi bližini je tudi stara Kokla (koklja); pozneje je to ozvezdje dobilo tudi ime Peleada, tudi Peleadza, in napačno v grškem mitu tudi grško ime Plejade.

15 Povsem zgoraj na biseru vidite to tudi zelo dobro narisano in iz tega lahko spoznate, kako bister je bil naš Shivinz. Njemu seveda ni šlo toliko za to, da bi z lahko razpoznavnimi ozvezdji svojim učencem zmeraj klical v spomin svoje pse in koklje, temveč da bi jih naučil po zvezdah spoznavati tek časa.

16 Shivinz je bil tudi tisti, ki je v Diadairi (Diathira) napravil prvi Zodiacus (Sa diazs - za delavce), si ga na nebu najprej izmislil in ozvezdja poimenoval po sočasnih pojavih in dogodkih v deželi, kot bomo takoj videli na razkitem petem biseru!

205 Razdelitev časa na petem biseru

1 (Rafael:) "Zdaj pa dobro pazite, tu je že peti biser! Kako je treba takšne najdene relikvije iz pradavnine uporabljati in pravzaprav kako jih odkriti, sem vam že pokazal in tako bom druge tri odkril samo z močjo svoje volje, in glejte - pred seboj imamo razkrit že peti biser!

2 Tu, na najlepši in največji površini bisera, vidite narisani zodiacus iz Diathire! Tu je velikanski tempelj; 365 zelo masivnih stebrov nosi prav tako masiven obok iz rdečkastih granitnih kvadrov, konstruiran arhitektonsko povsem pravilno in nadvse trdno. Največji razpon oboka je od tal dvignjen 66 višin moža. Ves obok ima natančno 365 odprtín, postavljenih tako, da je med trajanjem enega nebesnega znamenja, pod katerim je bilo sonce, svetloba natančno opoldne padala na središče stebra, ki je stal sredi templja. Svetloba skozi druge odprtine je sicer ob drugih dnevnih časih tudi padala na oltar, nikoli pa ni šla skozi središče, ampak eno ali več stopinj bočno.

3 Ta nadvse duhovito zgrajeni obok stoji še dandanes, čeprav ga je zob časa nekoliko načel, in bo stal še dolgo ter bo rabil za vodilo zvezdoslovcem.

4 Vprašujete, čemu je veliki Shivinz gotovo z največjim trudom na svetu postavil ta obok? Pred tem ni bilo nobene določene razdelitve časa. Neznatno krajšanje in daljšanje dneva so komaj opazili. Luna je bila še najzanesljivejši razdelilnik časa. V Diathiri, mestu kazensko prisilnih delavcev, so morali imeti čas razdeljen podnevi in ponoči, in v ta namen in zaradi natančnejšega reda je naš Shivinz tudi naredil ta obok, delal pa ga je s sto tisoč delavci celih deset let.

5 Obok je bil seveda zelo širok in vsakih 30 in 31 okroglih odprtín je bilo poslikanih s simbolom enega od dvanajstih nebesnih znamenj, nad to navadno rdečo slikarijo pa je bilo v beli barvi in popolnoma natančno narisano ozvezdje. Na biseru vidite

notranjost oboka, ki je prav dobro poslikana s tankimi črtami, vanje so potem vtrli temnordečo barvo, in lahko si predstavljate, kako prebujen duh je bil naš Shivin in kako brezmejno ga je spoštovalo egiptovsko ljudstvo! Posledica tega pa je bila tudi, da mu je bilo treba samo migniti in stotisoči ljudi so začeli z vso energijo delati in so pričarali najveličastnejše delo na zemeljskih tleh!

6 Najmodrejše iz ljudstva je postavil za učitelje in duhovnike in povsod je ustanovil šole za vse mogoče stroke človeškega početja. Najvišjo poučenost o Bogu pa je bilo mogoče po številnih in trdih preizkušnjah pridobiti skrivno le v Kar nagu pri Koraku in nazadnje v "Ja bu sim bilu."

7 Tedaj je stari gostitelj Marko ustavil angelovo razlago in ga vprašal: "Najljubši prijatelj, ko si že pri razlagi svojih biserov, ali nam ne bi tudi razložil, kako je bilo s tisto nadvse nenavadno sfingo, ki je, pol ženska in pol žival, ljudem postavljala znamenito uganko na življenje in smrt, namreč: Katera žival je to, ki hodi zjutraj po vseh štirih, opoldne po dveh in zvečer po treh nogah? Kdor ni znal rešiti uganke, ga je skrivnostna sfinga ubila; kdor pa bi jo rešil, bi lahko ubil sfingo! Je v tem kaj resnice ali ne?"

206 Skrivnost šestega bisera: predstavitev piramid,obeliskov in sfinge

1 Reče Rafael: "Poglej, na tvoje vprašanje ti bo odgovoril šesti biser! Tu imaš odkritega; kaj opaziš na prvi pogled?"

2 Reče Marko: "Znova vidim velikansko- Shivinzevo podobo in nekaj piramid; pred največjo stojita koničasta stebra, imenovana obeliska, in ob boku velike piramide, v resničnosti morda nekaj sto korakov daleč, kar je iz risbe komaj mogoče določiti, je spet viden precej velik kip. Žensko glavo ima, ženske roke in ženske, močne prsi. Kjer se končajo prsi, namesto trebuha, se začne povsem nedoločljivo živalsko telo. Za tem čudnim kipom se daleč razprostira krožni zid in zapira veliko livado: Zdi se, da vse to sestavlja celoto in sodi skupaj. - Kaj pomeni vse to?"

3 Reče Rafael: "Velikanska doprsna podoba je ravno Shivinzeva, ljudstvo jo je dalo v čast velikemu dobrotniku na svojo pobudo in svoje stroške izdelati najboljšim kamnosekom) in tudi zidarjem. Velika piramida z dvema obeliskoma je bila šola: "Človek, spoznaj samega sebe". V notranjosti je imela velike sobane in dolge hodnike v vse smeri, v katerih so bile najrazličnejše priprave za samospoznanje in iz tega spoznanje najvišjega Božjega duha. Nekatere teh priprav so bile včasih videti grozovite; toda le zelo redko so zgrešile svoj cilj. Druge piramide so večinoma le znamenje tistih podzemnih krajev, kjer je bila množica sarkovagov, ki so jih obzidali, kot sem že prej povedal.

4 V tem času pa je v prostrani in nadvse dolgi dolini Nila še veliko piramid in vsakovrstnih templjev, ki so nastali veliko pozneje pod faraoni v Abrahamovih, Izakovih in Jakobovih časih; o teh zdaj ne govorim, ampak edinole o tistih, ki so bili zgrajeni pod Shivinzem.

5 Prvotno so jih imenovali piramidai, in to je pomenilo: 'Daj mi modrost!', in oba koničasta stebra z imenom ou belo iska: 'Čisti išče vzvišeno, lepo, čisto.' 'Belo' je pravzaprav pomenilo 'belo'; toda ker je povsem bela barva pri starih Egipčanih veljala za znamenje čistega, vzvišenega in lepega, so s to besedo označevali tudi vzvišeno, čisto in lepo.

6 Kmalu se je daleč naokrog razvedelo za dober vpliv takšnih šol in kmalu so jih začeli obiskovati tujci in prišlo jih je toliko, da jih niso mogli namestiti in oskrbovati. Tedaj si je naš Shivinz v poslednjem obdobju svojega vladanja izmislil nekoliko ominozno sredstvo, da bi zadržal tujce, da ne bi prepogosto prihajali obiskovat šol, ki jih je ustanovil. In kakšno je bilo to sredstvo?

7 Na tem biseru vidite pol človeški in pol živalski kip. Bil je votel in znotraj je človek po zavitih stopnicah lahko prišel v njegovo glavo in iz navzdol lijakasto izdolbenih ust kipa prav glasno in razločno govoril; zaradi močnega glasu je bilo slišati, kakor bi v resnici govoril velikanski kip.

8 Ko so torej prišli tujci in zahtevali, da bi jih sprejeli v šolo, jih je služabnik tega kipa opozoril, naj se drug za drugim postavijo na določen prostor pred vzvišenim kipom, ki je od zunaj mrtev, od znotraj pa živ. Tedaj je vsak, ki je hotel postati učenec piramid, od vzvišenega Shivniza dobil zagonetno vprašanje na življenje in smrt. Če je vprašani uganko rešil, je bil sprejet in s sprejemom mu je bila podeljena pravica, da je tudi on postavil vprašanje kipu, in če mu kip ni mogel dati zadovoljivega odgovora, ga je imel pravico porušiti in tako nekako umoriti.

9 Vprašanje pa je bilo prosilcem dano v razmislek tri dni prej; tretji dan, ko so dobili isto vprašanje iz ust kipa - na življenje in smrt, pa zanesljivo nihče ni hotel, da bi se to zgodilo in se je skromno umaknil, plačal zahtevani prispevek za vprašanje in odpotoval v svojo pogosto zelo oddaljeno domovino.

10 Mit iz poznejšega časa pripoveduje, da naj bi nekemu Grku uspelo rešiti staro uganko; toda to je s sto tisoč drugimi seveda pravljica, v njej ni niti "kančka resnice! Slavno uganko je namreč rešil Mojzes, vendar zaradi tega kipa ni porušil, ker je tudi ta kip, čeprav ga je nekoliko načel zob časa, viden še dandanes.

11 Notranje ureditve zdaj seveda ni več mogoče najti, ker je povsem zasuta s peskom in z blatom; kajti Nil navadno vsakih sto, včasih tudi dvesto let izredno močno prestopi bregove, tako da v ožjih dolinah njegovi valovi segajo trideset sežnjev nad

navadno višino vode. Tako je marsikaj opustošeno in uničeno, ker se velika količina gruščica, peska in blata nakopiči na prej prekrasnih livadah.

12 V Shivinzevem času je Nil poplavlil dvakrat, valovi so segali visoko nad vrhove piramid. Takšna poplava je bila tudi, računano od zdaj (približno leto 30 našega štetja), pred 870 leti, ko je skoraj do polovice zasulo s peskom in blatom jabusimbilski tempelj in od tistega časa tega in mnogih drugih spomenikov niso mogli več povsem očistiti peska in blata. In tako je tudi z opisanim skrivnostnim kipom; znotraj je poln otrdelega blata in peska, ki ga ne more nihče več odstraniti! Tako, moj ljubi Marko, je v resnici s skrivnostno sfingo! - Ti je to zdaj jasno?"

13 Reče Marko: "Se mar v skoraj tisoč letih res ni našel noben pogumnež, ki bi si upal za ceno svojega življenja od sfinge slišati znano uganko? In če bi to storil, kaj bi se mu zgodilo, če uganke razumljivo ne bi rešil?"

14 Reče Rafael: "Tam, kjer je moral stati vprašani, je bila zakrita odprtina, po kateri bi se hitro pogreznil v vodnjak; in ko bi bil spodaj, bi ga zgrabilo nekaj služabnikov, ga zaradi njegovega poguma, čeprav uganke ni rešil, spravilo v šolo, iz katere ne bi prišel, dokler ne bi postal popoln človek. Toda to se ni nikoli zgodilo; in v času, ko je bila uganka" rešena, je bila ta prastara naprava že tako zasuta z blatom in peskom, da je bila povsem neuporabna, in prve pastirske kralje in njihovo ljudstvo so do tedaj že zdavnaj po svoje premagali Feničani, in celo varaoni sami v Abrahamovem času so že bili Feničani.

15 Zdaj veš, na kratko tudi, kako je s tem, zato preidimo k razkrivanju sedmega in poslednjega bisera!"

207 Ozvezdje sedmega bisera. Propad egipčanske kulture. Zgodovina sedmih biserov.

1 (Rafael): "Vidite, je že tu! Kaj opazite na njem? - Seveda nekaj vidite, pri tem pa se ne spoznate; na tem zelo lepem biseru so narisana vsa ozvezdja, in natrta z rjavordečo barvo so pod skorjo ostala ohranjena do današnje ure. razberemo, da se je naš Shivinz spoznal na zvezdnato nebo in je bil prav gotovo prvi, ki je spravil ozvezdja v nekak sistem. In kakor je ozvezdja poimenoval, tako se imenujejo še dandanes.

3 Pred njegovim vodenjem je bilo pri starih Egipčanih precej bedno, tako z risanjem in s pisanjem, ki se je razvilo iz njega, kot tudi s pravim spoznanjem samega sebe, še slabše pa je bilo s spoznanjem Boga. Toda naš Shivinz je z veliko neizmerne truda vse to uredil in naredil iz prej divjega nomadskega ljudstva eno najbolj izobraženih in najmodrejših ljudstev vse zemlje, in to je sčasoma rodilo veliko nevoščljivcev.

Veličastna kultura dežele in ljudi je namreč tujcem postala še preveč všeč; vse, kar so videli, se jim je zdelo nebeško čudežno, tako da se potem, ko so enkrat prispeli tja, od vsega tega niso mogli več ločiti.

4 Kolikor več jih je začelo romati tja, toliko bolj so se tam sčasoma tudi naseljevali, in tako so bila praljudstva in njihovi vladarji prvokrat podjarmljeni večinoma povsem mirno.

5 Shivinzevi potomci so postajali čedalje nežnejši in pomehkuženi ljudje, uživali so, se sklicevali na slavo svojega pradeda in opuščali vladarske posle. Posledica tega je bila, da so priseljene tujce, ki so se znali prilizovati, prvotni domačini kmalu in zlahka izvolili in postavili za vodje in voditelje, in vse to brez meča.

6 To je bilo po svoje celo zelo dobro in prav, toda pradomačini ob tej menjavi kljub temu niso veliko pridobili. Tuji varuhi (varion; slabo faraon) so še prekmalu ustvarili oboroženo silo in postali pravi tirani in zatiralci ljudstva. Šole so bile le še redko komu dostopne, in kar se je tam še poučevalo, se je neznansko razlikovalo od tistega, kar so poučevali prej. Zato so iz nekoč najčistejše resnice tudi kmalu nastala najbolj absurdna malikovalstva, povezana z najgostejšo temo, za katerimi je bilo - tudi velikim modrecem - komaj še moč odkriti prakulturo te dežele.

7 Zato je teh sedem biserov tako neprecenljivo velike vrednosti, ker izvirajo še iz časa, v katerem je bil Egipt v svojem največjem duhovnem razcvetu in zato jih ni mogoče dovolj dobro shraniti!"

8 Vpraša eden izmed zamorcev, kako so torej ti biseri prišli v Nil in se izgubili v rečnem pesku.

9 Reče Rafael: "Saj sem vam vendar povedal, kako reka Nil v določenih časih naraste v pravi vesoljni potop! Približno 567 let po Shivinzu je naš Nil dosegel neznansko višino; v ožinah je narasel nad sto šestdeset sežnjev više kakor navadno. Vsa niže ležeča mesta je poplava za pet tednov povsem zalila in tedaj je sila valov odnesla bisere s hišami vred, v katerih so bili shranjeni, in tako kot kvadre, iz katerih so bile zgrajene stavbe, sta jih prekrila blato in pesek.

10 V skoraj tri tisoč letih, ko so bili zakopani, je nastala okrog njih tudi takšna skorja, kakršno ste našli in ki sem jo zdaj odstranil najprej povsem naravno, pozneje pa čudežno, kakor zmorem le jaz.

11 Zdaj veste tudi to in imate v teh sedmih biserih sedem knjig, ki vas lahko zdaj in za vse čase dobro poučijo in vas tudi zmeraj bodo o deželi, katere del ste naselili tudi vi. Zato jih le dobro shranite; vsak od teh biserov je namreč veliko dragocenejši od velikega kraljestva!

12 Za zdaj naj jih sprejme v varstvo Oubratouvishar kot očitno najmodrejši med vami;

in ko bo nekoč zapustil ta svet, naj določi, kdo bo odtlej vreden, da varuje ta neizmerni zaklad. Gorje nevrednemu, ki bi se morda hotel polastiti biserov iz lakomnosti!

13 Jaz kot sel in izvrševalec volje Njega, ki sedi tam, verjamem, da sem za oživitev vaše vere storil dovolj čudežnega; če vam to še ne bi bilo dovolj, vam ne bi zadoščalo tudi več in večje. Verjamete zdaj, da je On, ki tam sedi, Tisti, za katerega so veliki Shivinzi in njegova dva prednika postavili veliki tempelj Ja bu sim bil?"

14 Reko vsi: "Da, da, da, tebi, čudodelni Gospodov sel, naj bo to s tem potrjeno iz najglobljega temelja našega življenja!"

15 Angel jih takoj zapusti in Cirenij Me vpraša, ali je bila tudi ta pravzaprav povsem zgodovinska predstavitev Egipta iz Mojih ust nujna za Moj evangelij.

16 In Jaz sem mu rekel: "Ena najnujnejših! Po več stoletjih bodo namreč hoteli raziskovalci vseh vrst podrobno raziskati to deželo, in našli bodo še veliko tistega, o čemer je zdaj govoril Rafael. To jih bo zelo zmedlo, kakor bi zelo zmedlo tudi vas in vaše najbližje potomce; toda to resnično razodetje vas bo tudi glede tega pripeljalo na pravo pot. Pozneje pa bom že spet obudil može, ki bodo ljudem, iskalcem in raziskovalcem znova razkrili stare skrivnosti. - Zdaj pa pojdimo mi sami k njim in jim dajmo resnični evangelij iz nebes."

*Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 4*